

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

BESLAGKAMER

Nr. 105

A.R. nr. 12 / 11943 / A

- verzet tegen bevel tot betaling – stedenbouwkundige herstelmaatregel – dwangsom – verbeurte – uitvoeringstermijn
- op tegenspraak
- eindbeschikking

Bijlagen : 1 dagvaarding
 1 beschikking art. 747 Ger.W.
 3 conclusies

In zake van :
 wonende te

Eiser,
 Verschijnend in persoon en bijgestaan door Mter
 advocaat te

Aangeboden op:
 Niet te registreren
 De Ontvanger

Tegen :

De **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR** voor het
grondgebied van de provincie met kantoren
 gevestigd te

Verweerder,
 Vertegenwoordigd door Mter advocaat te

Na in beraadneming op 15 februari 2013, spreekt de
 Beslagrechter volgende beschikking uit :

Gelet op :

EV

- de inleidende dagvaarding betekend op 21 september 2012 bij
 exploit van plaatsvervangend
 gerechtsdeurwaarder van gerechtsdeurwaarder
 verblijvende te

- de beschikking gewezen in toepassing van art. 747 Ger.W. op 28 september 2012;
- de conclusies, neergelegd ter griffie op 5 december 2012, en het bundel met stukken, namens eiser;
- de conclusie, neergelegd ter griffie op 5 november 2012 en op 4 januari 2013, en het bundel met stukken, namens verweerder;

Gehoord en de raadslieden van partijen in hun pleidooien ter zitting van 8 februari 2013, datum waarop de zaak in voortzetting werd geplaatst overeenkomstig art. 769, 2e lid Ger.W. op 15 februari 2013 voor neerlegging van het aangevochten bevelexploot van 7 september 2012 en het vonnis van de Correctionele Rechtbank Leuven van 16 augustus 2006.

1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN VAN HET VERWEER

1.1. Eiser verzet zich tegen het bevel tot betaling dat verweerder hem op 7 september 2012 heeft laten betekenen ter invordering van dwangsommen ten bedrage van 21.250 € in hoofdsom.

Hij besluit tot de nietigheid, minstens onontvankelijkheid, zeker ongegrondheid van dit bevel.

In ondergeschikte orde vordert hij de aanstelling van een landmeter-deskundige met schorsing van de uitvoeringsprocedure in afwachting van het resultaat van het deskundigenonderzoek.

1.2. Verweerder besluit, van zijn kant, tot de ongegrondheid van het verzet van eiser.

2. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste feiten en procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedurestukken en de door partijen neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt samengevat worden:

architect, geboren in is eigenaar van verschillende onroerende goederen, waaronder tennisvelden gelegen te

Bij vonnis van 16 augustus 2006 veroordeelt de correctionele rechtbank te Leuven hem tot een geldboete van 200 € (met 45 opdecimen gebracht op 1.100 €) wegens het uitvoeren op 18 februari 2005 van verhardings-, verhogings- en verbredingswerken aan zijn aarden losweg die grenst aan zijn tennisvelden en aansluit op de
 zonder voorafgaandelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen van
 (tenlastelegging B) en het voortzetten van deze werken in strijd met het stakingsbevel dat hem diezelfde dag gegeven werd (tenlastelegging A).

Tevens verklaart de rechtbank de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gegrond en veroordeelt hem "tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert :

-het verwijderen van alle mengpuin

-het afgraven van de weg tot het oorspronkelijke peil

en dit binnen de zes maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft", dit onder verbeurte van een dwangsom "van 125 euro per dag bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig art 1385bis van het gerechtelijk wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt".

Na hoger beroep van gevolgd door een hoger beroep
 van het openbaar ministerie, spreekt het hof van beroep te Brussel bij arrest van 20 januari 2009. vrij voor de
 tenlasteleggingen A en B wat betreft de verbredings- en verhogingswerken en veroordeelt hem uit hoofde van de tenlastelegging B enkel wat de uitgevoerde verhardingswerken betreft tot een geldboete van 200 € (gebracht op 1.100 € na de verhoging met de opdecimen).

Wat de herstellvordering betreft beveelt het hof "het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van zes maanden, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het verwijderen van alle mengpuin, onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging".

Het hof motiveert dit bevel ondermeer als volgt :

"De herstellvordering is, wat het verwijderen van het mengpuin betreft, noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. De feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering is niet betwistbaar (het onvergund karakter van de werken in agrarisch gebied) en is op zich een afdoende motivering".

en de dwangsom als volgt :

"De per inbreuk gevorderde dwangsom per dag vertraging wordt opgelegd nu uit de behandeling van de zaak en het strafdossier blijkt dat er reden is om aan te nemen dat de beklaagde niet vrijwillig zal overgaan tot dat herstel. De op te leggen dwangsom moet hem ertoe aanzetten het rechterlijk bevel effectief uit te voeren of te doen."

uitvoeren binnen de in functie van de omvang van het herstel hierna bepaalde termijn."

stelt een cassatieberoep in tegen dit arrest doch dit wordt bij arrest van 23 juni 2009 verworpen.

Op 2 december 2009 laat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het arrest van het hof van beroep van 20 januari 2009 betekenen aan samen met een bevel tot uitvoering van het herstel tegen uiterlijk 23 december 2009.

Op 28 mei 2010 laat de inspecteur vervolgens uitvoerend roerend beslag leggen lastens teneinde betaling te bekomen van dwangsommen voor de periode vanaf 23 december 2009, hetzij van een totaalbedrag van 19.625 €.

Voorafgaandelijk, op 30 maart 2010, werd in opdracht van de inspecteur vastgesteld dat de bevolen herstelwerken, namelijk het verwijderen van het mengpuin, nog steeds niet is uitgevoerd.

te kent verzet aan tegen voormeld uitvoerend roerend beslag en bij beschikking van 5 april 2011 wordt dit beslag opgeheven bij gebreke aan betekening van het cassatiearrest.

Tijdens die verzetsprocedure verklaart voor de beslagrechter "dat hij na het arrest geen maatregelen heeft genomen tot herstel in oorspronkelijke toestand in afwachting van de strafklacht".

Deze strafklacht betreft de klacht met burgerlijke partijstelling die

de hoofdcommissaris, een en tenslotte de stedenbouwkundig inspecteur wegens valsheid in geschriften en gebruik van valse stukken. Bij beschikking van 13 mei 2011 oordeelt de raadkamer, in navolging van de vordering van het openbaar ministerie, dat er geen aanleiding is tot verdere vervolging.

Op 14 maart 2012 laat de stedenbouwkundig inspecteur de drie uitspraken (het vonnis van 16 augustus 2006, het beroepsarrest van 20 januari 2009 en het cassatiearrest van 23 juni 2009) betekenen aan samen met een bevel tot uitvoering van de herstelwerken.

Op 7 september 2012 laat de inspecteur vervolgens aan een bevel betekenen ter Invordering van dwangsommen ten bedrage van 21.250 € voor de periode van 15 maart 2012 tot 31 augustus 2012.

Tegen dit bevel tot betalen tekent op 21 september 2012 verzet aan ter inleiding van huidig geding.

3: BEOORDELING

3.1. betwist in zijn conclusies nog steeds de verbeurte van de dwangsom.

Net zoals hij in de vorige verzetsprocedure, ter zitting van 23 maart 2011, voor de beslagrechter verklaarde nog geen maatregelen genomen te hebben tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand (in afwachting van de strafklacht), heeft hij in huidige verzetsprocedure, ter zitting van 8 februari 2013, echter opnieuw verklaard *"dat hij tot op heden al het mengpuin niet verwijderd heeft" "omdat er voor hem nog steeds een expertise dient plaats te vinden over de reliëfwijziging"*.

Voor wat de reliëfwijziging, met name de verbredings- en verhogingswerken betreft, werd echter vrijgesproken door het hof van beroep. Enkel voor wat de uitgeoefende verhardingswerken zonder vergunning betreft werd op strafrechtelijk gebied veroordeeld en is de herstellvordering gegrond verklaard.

In tegenstelling tot de correctionele rechtbank heeft het hof van beroep niet veroordeeld tot *"het afgraven van de weg tot het oorspronkelijk peil"* doch enkel tot *"het verwijderen van alle mengpuin"*.

Deze veroordeling is zeer duidelijk en behoeft geen interpretatie.

heeft ter zitting bekend deze veroordeling nog niet uitgevoerd te hebben. Dit is een gerechtelijke bekentenis, die tegen hem een volledig bewijs oplevert.

Een deskundigenonderzoek, dat sowieso al over de reliëfwijziging gelet op de vrijspraak nutteloos is, dient bijgevolg niet meer bevolen te worden.

Zoals gebleken is ter zitting uit de door hem verstrekte uitleg, weet heel goed wat hij moet doen. Hij voegde er immers nog aan toe dat hij vorig jaar een aannemer gecontacteerd heeft om het *"grind"* weg te nemen maar dat deze omwille van werken aan de ring niet gekomen is.

Zolang dit *"grind"* niet is weggenomen, blijft de dwangsom ten bedrage van 125 € per dag verder lopen tegen:

3.2. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur was en is er ook toe gerechtigd om dwangsommen in te vorderen vanaf 15 maart 2012.

Zoals uitdrukkelijk bepaald in het dwangsomarrest (en ook reeds in het vonnis van de correctionele rechtbank) betreft de termijn van zes maanden, waarbinnen al het mengpuin moet verwijderd zijn, een uitvoeringstermijn en geen respijftermijn in de zin van artikel 1385bis

